

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Employment Tribunals, Birmingham (Zjednoczone Królestwo) w dniu 6 maja 2014 r. – Kathleen Greenfield przeciwko The Care Bureau Ltd.

(Sprawa C-219/14)

(2014/C 223/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Employment Tribunals, Birmingham

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Kathleen Greenfield

Strona pozwana: The Care Bureau Ltd.

Pytania prejudycjalne

- i. Czy zasadę *pro rata temporis*, ustanowioną w klauzuli 4 ust 2 porozumienia ramowego [dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin] należy interpretować w ten sposób, że wymaga ona, aby przepis prawa krajowego (taki jak Regulations 13, 13A i 14 Working Time Regulations [rozporządzenia w sprawie organizacji czasu pracy]) skutkował tym, iż w sytuacji zwiększenia wymiaru czasu pracy pracownika wymiar już nabytego prawa do urlopu musi zostać proporcjonalnie dostosowany do nowego wymiaru czasu pracy, tak że pracownik, który zwiększył swój wymiar czasu pracy byłby uprawniony do skorzystania z nabytego prawa do urlopu, którego wymiar zostaje ponownie obliczony stosownie do większego wymiaru czasu pracy?
- ii. Czy klauzulę 4 pkt 2 porozumienia ramowego lub art. 7 dyrektywy 2003/88 dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby przepis prawa krajowego (taki jak Regulations 13, 13A i 14 Working Time Regulations) skutkował tym, iż w sytuacji zwiększenia wymiaru czasu pracy pracownika wymiar już nabytego prawa do urlopu musi zostać proporcjonalnie dostosowany do nowego wymiaru czasu pracy, tak że pracownik, który zwiększył swój wymiar czasu pracy byłby uprawniony do skorzystania z nabytego prawa do urlopu, którego wymiar zostaje ponownie obliczony stosownie do nowego wymiaru czasu pracy?
- iii. W przypadku udzielenia na pytanie (i) lub na pytanie (ii) odpowiedzi twierdzącej, czy ponowne obliczenie wymiaru urlopu dotyczy tylko tej części roku stanowiącego punkt odniesienia dla obliczenia wymiaru corocznego urlopu, w którym pracownik pracował w większym wymiarze czasu pracy, czy też jakiegoś innego okresu?
- iv. Czy dokonując obliczenia wymiaru urlopu wykorzystanego przez pracownika klauzula 4 pkt 2 porozumienia ramowego lub art. 7 dyrektywy 2003/88 dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że wymagają one, aby przepis prawa krajowego (taki jak Regulations 13, 13A i 14 Working Time Regulations) skutkował przyjęciem innej metody w kontekście obliczania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany coroczny płatny urlop wypoczynkowy w przypadku zakończenia stosunku pracy i w kontekście obliczania salda corocznego urlopu wypoczynkowego w przypadku pozostania przez pracownika w stosunku zatrudnienia?
- v. W przypadku udzielenia na pytanie (iv) odpowiedzi twierdzącej, jaką różnicę w metodzie należy przyjąć?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L L 299, s. 9; polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, s. 381)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Hiszpania) w dniu 7 maja 2014 r. – Tecom Mican S.L. przeciwko Man Diesel & Turbo SE

(Sprawa C-223/14)

(2014/C 223/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria